

Ny nedgång i starpopulationen i holkar på Lemsjöholm

LARS VON HAARTMAN

Som ett tillägg till smärre artiklar av mig själv och OJANEN et al. (Ornis Fennica 1978:1) kan jag meddela, att årets starpopulation på Lemsjöholm nådde en ny bottennotering. På 40 användbara holkar kom nämligen endast två kullar med ägg, av vilken den ena dessutom nästan genast övergavs.

På åkrar och fält på Lemsjöholm, där det förr vimlat av starar, ser man numera bara enstaka individ, om ens det. Också utmärkta naturliga hålor, ss. gråspettshålor, står tomma. En transformator, som alltid tidigare härbärgerat häckande starar under taksägget, hyste nu i stället tornsvalor.

Tilläggs bör, att ett par starkullar från Lemsjöholm år 1977 sändes till ett tyskt forskningsinstitut för orienteringsexperiment. Detta kan emellertid knappast ha påverkat årets bestånd, då arten på våra breddgrader övervägande häckar först vid 2 års ålder (BERTHOLD 1964; Vogelwarte 22:236—275). Dessutom är ungarna knappast så ortstrogna, att de bosätter sig på ringmärkningsplatsen.

Det vore önskvärt att få ytterligare exakta räkningar av stararna inom lokala bestånd i olika delar av Finland. Framförallt kommer givetvis kontroll av bestämda holkbestånd i fråga. Men också andra metoder kan förmodas vara användbara. Eftersom häckningen är ovanligt samtidig hos alla par och ungarna är ytterst högljuda när de blir något äldre,

kunde en taxering av beståndet i naturliga trähålor vara givande. Man kunde kanske också räkna antalet per tids- och arealenhet sedda gamla starar på åkrarna. Och slutligen kunde de kanske i en del trakter löna sig att räkna stararna på deras övernattningsplatser i vassarna.

Eftersom staren utan tvivel är vår mest omtyckta holkfågel, vårens budbärare och hemmets väktare mer än någon annan art, skulle en kännbar minskning av beståndet säkert uppfattas som en förlust av landsbygdsbefolkningen.

Summary: Further decrease of the Starling population at Lemsjöholm

The population of Starlings *Sturnus vulgaris* at Lemsjöholm, SW Finland, decreased catastrophically in 1976—77 (see Ornis Fennica 1978: 1). In 1978, the population was smaller than ever, only two nest-boxes out of 40 being occupied. Natural holes also remained empty. The author recommends censuses of local Starling populations in various parts of Finland; counts could be made of: (1) the numbers of pairs in nest-boxes and natural holes, (2) the number of adults observed in field per unit area and time, and (3) the numbers seen at roosting sites in reeds.

Talltita med missbildad näbb

ARNO MAGNUSSON

En talltita med förlängd näbb, där övre näbbhalvan dessutom var längre, observerades i Lojo landskommun den 29. 12. 1977. Därefter sågs fågeln regelbundet hela vintern. Att den överhuvudtaget överlevde denna kalla vinter berodde troligen på att vintermatning pågick hela tiden. Fågeln åt främst på marken, vilket tyder på att den huvudsakligen var inriktad på smulor, och åtandet verkade att gå mycket trögt. Den förmådde icke hacka sönder frön eller nötter, vilket också förefaller naturligt under omständigheterna.

Den 5.3.1978 lyckades jag fånga fågeln och mätte näbben. Resultatet blev 21 mm

för den övre och 14 mm för den undre näbbhalvan. Eftersom näbben icke innehåller blodkärl, och fågelns utsikter att överleva